

บทความวิจัย

ตัวแบบพยากรณ์ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและน้ำ

วรังคณา กีรติวิญญา*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ การสร้างตัวแบบพยากรณ์ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและน้ำ ด้วยการเปรียบเทียบเทคนิคการวิเคราะห์อนุกรมเวลา 5 วิธี ได้แก่ วิธีบอช์-เจนกินส์ วิธีการปรับเรียนด้วยเลี้นโคล์งเลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉะ วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผูกผันของราคากับส่องของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง และวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด โดยใช้ออนุกรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและน้ำจากเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร จำนวนทั้งหมด 190 ค่าตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนตุลาคม 2556 ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 จำนวน 180 ค่า ตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2555 สำหรับการสร้างตัวแบบพยากรณ์ และชุดที่ 2 จำนวน 10 ค่า ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 สำหรับการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแบบพยากรณ์ ด้วยเกณฑ์รากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยที่ต่ำที่สุด ผลการศึกษาพบว่า จากวิธีการพยากรณ์ทั้งหมดที่ได้ศึกษา วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ซึ่งมีตัวแบบพยากรณ์เป็น

$$\hat{Y}_t = 0.41996 \hat{Y}_{1t} + 0.58004 \hat{Y}_{2t}$$

เมื่อ \hat{Y}_{1t} และ \hat{Y}_{2t} แทนค่าพยากรณ์เดียว ณ เวลา t จากวิธีการปรับเรียนด้วยเลี้นโคล์งเลขซึ่งกำลังของโคล์ต และวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคล์งเลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉะ ตามลำดับ

คำสำคัญ: กาแฟคั่วและน้ำ บอช์-เจนกินส์ การปรับเรียนด้วยเส้นโคล์งเลขซึ่งกำลัง การพยากรณ์รวม รากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย

Forecasting Model for the Export Quantity of Roast and Ground Coffee

Warangkhana Keerativibool*

ABSTRACT

The purpose of this research was to construct an appropriate forecasting model for the export quantity of roast and ground coffee by comparing five time series methods, which are Box-Jenkins method, Holt's exponential smoothing method, damped trend exponential smoothing method, combined forecasting method using weights derived from the inverse of root sum squares error, and combined forecasting method using weights based upon the ordinary least squares regression coefficients. Time series that used was the export quantity of roast and ground coffee which gathered from the website of Office of Agricultural Economics during January, 1998 to October, 2013 (190 values). The data were split into two sets, the first 180 values from January, 1998 to December, 2012 for the modeling and the last 10 values from January to October, 2013 for comparison the effective of forecasting models by the criterion of the lowest root mean squared error. The results showed that for all forecasting methods that have been studied, the combined forecasting method using weights based upon the ordinary least squares regression coefficients is the most efficient method and the forecasting model is:

$$\hat{Y}_t = 0.41996 \hat{Y}_{1t} + 0.58004 \hat{Y}_{2t}$$

where \hat{Y}_{1t} and \hat{Y}_{2t} represent the single forecasts at time t from Holt's exponential smoothing method and damped trend exponential smoothing method, respectively.

Keywords: Roast and Ground Coffee, Box-Jenkins, Exponential Smoothing, Combined Forecasting, Root Mean Squared Error (RMSE)

บทนำ

กาแฟเป็นพืชยืนต้นชนิดหนึ่งมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Coffee* sp. เป็นต้นไม้ขนาดเล็กมีลักษณะเป็นพุ่มเตี้ย มีหลายพันธุ์ เช่น พันธุ์อาราบิกา พันธุ์โรบัสตา พันธุ์เอ็กเซลต้า และพันธุ์ลิเบริกา [1] ด้วยคุณสมบัติของกาแฟที่ประกอบด้วยสารคาเฟอีน มีสรรคุณช่วยกระตุ้น สามารถเพิ่มความกระชุ่มกระชวย กระปรี้กระเปร่าให้แก่ร่างกาย ทำให้กาแฟเป็นเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยมในการบริโภคเป็นกิจวัตรประจำวัน ทั้งตอนเช้า ตอนบ่าย และการประชุมต่างๆ ซึ่งกาแฟน้ำได้ถูกค้นพบโดยความบังเอิญของชาวมุสลิมทางภาคใต้ของประเทศอิหร่าน ตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 9 หลังจากนั้นได้มีการแพร่หลายเข้าสู่ทวีปยุโรปและอเมริกา จนกลายเป็นนิยมกันไปทั่วโลก [2] ปัจจุบันประเทศไทยมีสินค้าส่งออกหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นสินค้าอุตสาหกรรม หัตถกรรม และเกษตรกรรม กาแฟนับเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจทางด้านเกษตรกรรมที่มีความสำคัญ และมีแนวโน้มการผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยในอดีตประเทศไทยเคยเป็นผู้นำเข้ากาแฟมากที่สุด ต่อมาการนำเข้าเริ่มลดลง เนื่องจากเกษตรกรได้เพิ่มพื้นที่การเพาะปลูก ทำให้มีผลผลิตมากเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ และยังสามารถใช้เป็นสินค้าส่งออกในรูปของเมล็ดกาแฟดิบ รวมทั้งการขายเป็นวัตถุดิบในการผลิตกาแฟคั่วและบด ซึ่งสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร และประเทศเป็นจำนวนมาก [3, 4] ในอดีตมูลค่าทางการตลาดของกาแฟในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น กาแฟผงบรรจุขวดหรือซอง มีสัดส่วนทางการตลาดร้อยละ 50 กาแฟคั่วและบด มีสัดส่วนทางการตลาดร้อยละ 20 และกาแฟร้อนพร้อมดื่มหรือกาแฟ 3 in 1 มีสัดส่วนทางการตลาดร้อยละ 30 [5] อย่างไรก็ตามสัดส่วนทางการตลาดดังกล่าวยังคงมีความผันผวน รวมถึงปริมาณและมูลค่าการส่งออกกาแฟทุกประเภทของไทยยังคงมีความผันผวนสูง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำปริมาณการส่งออกกาแฟในอดีตมาสร้างตัวแบบพยากรณ์ โดยการศึกษาครั้งนี้จะให้ความสนใจกับการพยากรณ์ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดเนื่องจากมีความผันผวนของข้อมูลมากที่สุด [6] ผู้วิจัยมีความคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนการปลูก โดยจะส่งผลดีต่อการตัดสินใจของเกษตรกร ผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ทราบแนวโน้มของปริมาณการส่งออกของกาแฟคั่วและบด เพื่อช่วยในการบริหารจัดการด้านความเสี่ยงต่างๆ ช่วยในการประเมินการคาดการณ์ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดล่วงหน้า อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการวางแผนนโยบายเชิงกลยุทธ์ทางด้านการค้าในอนาคตต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ชุดที่ 2 เป็นข้อมูลปริมาณการส่งออกภาคค่าวและบดตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม 2556 จำนวน 10 ค่า สำหรับการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแบบพยากรณ์ ด้วยเกณฑ์รากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Squared Error: RMSE) ที่ต่ำที่สุด

1. การพยากรณ์โดยวิธีบ็อกซ์-เจนกินส์ (Box-Jenkins Method)

การพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยวิธีบ็อกซ์-เจนกินส์ เป็นวิธีการพยากรณ์ที่มีความยุ่งยากและซับซ้อนมากที่สุดในบรรดาวิธีการพยากรณ์ด้วยกัน อีกทั้งยังต้องใช้จำนวนข้อมูลค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตาม วิธีการนี้เป็นวิธีการพยากรณ์ที่มีความถูกต้องสูง เนื่องจากมีการพิจารณาลักษณะของอนุกรมเวลาว่า มีสหสมพันธ์กันอย่างไร เพื่อสร้างเป็นตัวแบบพยากรณ์ที่เหมาะสม รวมถึงมีการคำนึงถึงความผันแปรตามฤดูกาลซึ่งเป็นส่วนประกอบที่มีความสำคัญ [7, 8] โดยมีตัวแบบทั่วไป คือ Seasonal Autoregressive Integrated Moving Average: SARIMA(p, d, q)(P, D, Q)_s และดังสมการที่ (1) [9]

$$\phi_p(B)\Phi_p(B^s)(1-B)^d(1-B^s)^D Y_t = \delta + \theta_q(B)\Theta_q(B^s)\varepsilon_t \quad (1)$$

เมื่อ Y_t แทนอนุกรมเวลา ณ เวลา t

ε_t แทนอนุกรมเวลาของความคลาดเคลื่อนที่มีการแจกแจงปกติและเป็นอิสระกัน ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา

$\delta = \mu\phi_p(B)\Phi_p(B^s)$ แทนค่าคงที่ โดยที่ μ แทนค่าเฉลี่ยของอนุกรมเวลาที่มีลักษณะคงที่ (Stationary)

$\phi_p(B) = 1 - \phi_1 B - \phi_2 B^2 - \dots - \phi_p B^p$ แทนตัวดำเนินการสหสมพันธ์ในตัวเองแบบไม่มีฤดูกาลอันดับที่ p (Non-Seasonal Autoregressive Operator of Order p : AR(p))

$\Phi_p(B^s) = 1 - \Phi_1 B^s - \Phi_2 B^{2s} - \dots - \Phi_p B^{ps}$ แทนตัวดำเนินการสหสมพันธ์ในตัวเองแบบมีฤดูกาลอันดับที่ P (Seasonal Autoregressive Operator of Order P : SAR(P))

$\theta_q(B) = 1 - \theta_1 B - \theta_2 B^2 - \dots - \theta_q B^q$ แทนตัวดำเนินการเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบไม่มีฤดูกาลอันดับที่ q (Non-Seasonal Moving Average Operator of Order q : MA(q))

$\Theta_q(B^s) = 1 - \Theta_1 B^s - \Theta_2 B^{2s} - \dots - \Theta_q B^{qs}$ แทนตัวดำเนินการเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบมีฤดูกาลอันดับที่ Q (Seasonal Moving Average Operator of Order Q : SMA(Q))

t แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง n โดยที่ n แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรมเวลาชุดที่ 1
 s แทนจำนวนฤดูกาล

d และ D แทนลำดับที่ของการหาผลต่างและผลต่างฤดูกาล ตามลำดับ

B แทนตัวดำเนินการถอยหลัง (Backward Operator) โดยที่ $B^s Y_t = Y_{t-s}$

ขั้นตอนการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีบ็อกซ์-เจนกินส์ แสดงรายละเอียดดังนี้

- 1) พิจารณาอนุกรมเวลาว่ามีลักษณะคงที่หรือไม่ โดยพิจารณาจากกราฟของอนุกรมเวลาเทียบกับเวลา (Y_t, t) รวมถึงกราฟของฟังก์ชันสหสมพันธ์ในตัวเอง (Autocorrelation Function: ACF) และฟังก์ชันสหสมพันธ์ในตัวเองบางส่วน (Partial Autocorrelation Function: PACF) ของอนุกรมเวลาที่มีลักษณะคงที่ หรืออนุกรมเวลาที่มีค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนคงที่ หากพบว่าอนุกรมเวลาไม่มีลักษณะไม่คงที่ (Non-Stationary) ต้องแปลงอนุกรมเวลาให้มีลักษณะคงที่ก่อนที่จะดำเนินการขั้นต่อไป เช่น การแปลง

ด้วยการหาผลต่างหรือผลต่างฤดูกาล (Difference or Seasonal Difference) การแปลงด้วยลอการิทึมสามัญหรือลอการิทึมนธรรมชาติ (Common Logarithm or Natural Logarithm) หรือการแปลงด้วยเลขยกกำลัง เช่น ยกกำลัง 0.5 (Square Root Transformation) หรือยกกำลัง 2 (Square Transformation) เป็นต้น [10]

2) กำหนดตัวแบบพยากรณ์ที่เป็นไปได้จากการ ACF และ PACF ของอนุกรมเวลาที่มีลักษณะคงที่ นั่นคือ กำหนดค่า p, q, P และ Q พร้อมทั้งประมาณค่าพารามิเตอร์ของตัวแบบ

3) ตัดพารามิเตอร์ที่ไม่มีนัยสำคัญออกจากตัวแบบพยากรณ์ครั้งละ 1 ตัว จากนั้นจึงกำหนดตัวแบบพยากรณ์และประมาณค่าพารามิเตอร์ใหม่จนกว่าจะได้ตัวแบบพยากรณ์ที่ประกอบด้วยพารามิเตอร์ที่มีนัยสำคัญทั้งหมด

4) คัดเลือกตัวแบบพยากรณ์ที่มีค่าเกณฑ์สารสนเทศเบย์เชียน (Bayesian Information Criterion: BIC) ต่ำที่สุด มีค่าสถิติ Ljung-Box Q ที่ไม่มีนัยสำคัญ และอนุกรมเวลาของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ มีการแจกแจงปกติ ซึ่งสามารถตรวจสอบโดยใช้การทดสอบโคลโมโกรอฟ-สมิรโนฟ (Kolmogorov-Smirnov's Test) มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน ตรวจสอบโดยพิจารณาจากกราฟ ACF และ PACF ของความคลาดเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบที (t-Test) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบเออฟ (F-Test) ของเลเว่นภายในได้การใช้ค่ามัธยฐาน (Levene's Test Based on Median)

5) พยากรณ์อนุกรมเวลา โดยใช้ตัวแบบพยากรณ์ที่เหมาะสมที่สุดจากขั้นตอนที่ 4

2. การพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังของไฮลต์ (Holt's Exponential Smoothing Method)

การพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียน (Smoothing Method) คือ การพยากรณ์โดยใช้ค่าลังกอกอดีตส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดในการสร้างสมการพยากรณ์ ซึ่งนำหนักที่ให้กับค่าลังกอกแต่ละค่าจะแตกต่างกัน เหตุผลสำคัญที่มีการใช้วิธีการปรับเรียน เป็นจากอนุกรมเวลาอาจเกิดความผันแปรจากเหตุการณ์ที่ผิดปกติ จึงทำให้ไม่เห็นส่วนประกอบของอนุกรมเวลาอื่นๆ ซึ่งวิธีการปรับเรียนจะช่วยลดอิทธิพลของความผันแปรดังกล่าวได้ ดังนั้นส่วนประกอบของอนุกรมเวลาแต่ละส่วนจึงปรากฏชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถพยากรณ์ค่าของอนุกรมเวลาในอนาคตได้ สำหรับวิธีการปรับเรียนนั้นมีวิธีการหลายวิธี ขึ้นอยู่กับลักษณะของอนุกรมเวลา [7, 11] โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังทั้งหมด 2 วิธี คือ การปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังของไฮลต์ และการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม (จะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป) เป็นจากอนุกรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟค่าวันและบดของช่วงเวลาที่ศึกษาปรากฏล้วนประกอบของแนวโน้มอย่างชัดเจน โดยแนวโน้มที่พบมีลักษณะเพิ่มขึ้น (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 1)

การปรับเรียบด้วยเลี้นโคง์เกลช์กำลังของโยอล์ มีความเหมาะสมกับอนุกรรมเวลาที่มีแนวโน้มเป็นเส้นตรงและไม่มีส่วนประกอบของความผันแปรตามฤดูกาล มีค่าคงที่การปรับเรียบ 2 ตัว คือ ค่าคงที่การปรับเรียบของค่าระดับ (Level: α) และค่าคงที่การปรับเรียบของค่าความชัน (Trend: γ) สามารถเขียนตัวแบบได้ดังสมการที่ (2) และเขียนตัวแบบพยากรณ์ได้ดังสมการที่ (3) [7]

$$Y_t = \beta_0 + \beta_1 t + \varepsilon_t \quad (2)$$

$$\hat{Y}_{t+m} = a_t + b_t (m) \quad (3)$$

เมื่อ Y_t แทนอนุกรรมเวลา ณ เวลา t

β_0 และ β_1 แทนพารามิเตอร์ของตัวแบบแสดงระยะตัดแกน และความชันของแนวโน้ม ตามลำดับ
 ε_t แทนอนุกรรมเวลาของความคลาดเคลื่อนที่มีการแจกแจงปกติและเป็นอิสระกัน ด้วยค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ และความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา

\hat{Y}_{t+m} แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t + m$ โดยที่ m แทนจำนวนช่วงเวลาที่ต้องการพยากรณ์ไปข้างหน้า
 a_t และ b_t แทนค่าประมาณ ณ เวลา t ของพารามิเตอร์ β_0 และ β_1 ตามลำดับ
โดยที่ $a_t = \alpha Y_t + (1 - \alpha)(a_{t-1} + b_{t-1})$ และ $b_t = \gamma(a_t - a_{t-1}) + (1 - \gamma)b_{t-1}$
 α และ γ แทนค่าคงที่การปรับเรียบ โดยที่ $0 < \alpha < 1$ และ $0 < \gamma < 1$
 t แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง n โดยที่ n แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรรมเวลาชุดที่ 1

เมื่อได้ตัวแบบพยากรณ์แล้วจะดำเนินการตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ คือ ความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงปกติ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบโคโลโนมิกรอฟ-สเมียร์โนฟ มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน ตรวจสอบโดยพิจารณาจากกราฟ ACF และ PACF ของความคลาดเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบที่ และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบเอฟของเลвинภายในได้การใช้ค่ามัธยฐาน

3. การพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเลี้นโคง์เกลช์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉ__(*Damped Trend Exponential Smoothing Method*)

การปรับเรียบด้วยเลี้นโคง์เกลช์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉ(*) มีความเหมาะสมกับอนุกรรมเวลาที่ไม่มีส่วนประกอบของความผันแปรตามฤดูกาล และมีอัตราการเปลี่ยนแปลงไม่وا่จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มที่เป็นเส้นตรง โดยที่ยอมรับว่าความชันมีค่าลดลงตามเวลา มีค่าคงที่การปรับเรียบ 3 ตัว คือ ค่าคงที่การปรับเรียบของค่าระดับ ค่าคงที่การปรับเรียบของค่าความชัน และค่าคงที่การปรับเรียบของค่าความชันแบบแฉ (*Damped Trend*) [12] จากการคำนวณค่าความชัน (β_1) ของแนวโน้ม ประมาณการส่องอกภาพัวและบดของข้อมูลชุดที่ 1 โดยจำแนกอนุกรรมเวลาออกเป็น 3 ช่วง ช่วงละ 60 ค่า ดังนี้ ช่วงที่ 1 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2545 ช่วงที่ 2 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2546 ถึงเดือนธันวาคม 2550 และช่วงที่ 3 ตั้งแต่เดือนมกราคม 2551 ถึงเดือนธันวาคม 2555 พนว่า ความชันมีค่าเท่ากับ 69.4517, 169.7411 และ 59.4828 ตามลำดับ จะเห็นว่าความชันของช่วงเวลาที่ 3 มีค่าลดลงเมื่อเวลาเพิ่มขึ้น ดังนั้นวิธีการปรับเรียบด้วยเลี้นโคง์เกลช์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉจึงเป็นวิธีการพยากรณ์หนึ่งที่มีความเหมาะสม สามารถเขียนตัวแบบพยากรณ์ได้ดังสมการที่ (4) [13]

$$\hat{Y}_{t+m} = a_t + b_t \sum_{i=1}^m \phi^i \quad (4)$$

เมื่อ \hat{Y}_{t+m} แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t + m$ โดยที่ m แทนจำนวนช่วงเวลาที่ต้องการพยากรณ์ไปข้างหน้า a_t และ b_t แทนค่าประมวล ณ เวลา t ของพารามิเตอร์ β_0 และ β_1 ตามลำดับ

$$\text{โดยที่ } a_t = \alpha Y_t + (1 - \alpha)(a_{t-1} + \phi b_{t-1}) \text{ และ } b_t = \gamma(a_t - a_{t-1}) + (1 - \gamma)\phi b_{t-1}$$

$$\alpha, \gamma \text{ และ } \phi \text{ แทนค่าคงที่การปรับเรียน โดยที่ } 0 < \alpha < 1, 0 < \gamma < 1 \text{ และ } 0 < \phi < 1$$

$$t \text{ แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ } 1 \text{ ถึง } n \text{ โดยที่ } n \text{ แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรมเวลาชุดที่ } 1$$

เมื่อได้ตัวแบบพยากรณ์แล้วจะดำเนินการตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจาก การพยากรณ์ คือ ความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงปกติ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบโคลโนโมโกรอฟ-สเมียร์โนฟ มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน ตรวจสอบโดยพิจารณาจากกราฟ ACF และ PACF ของ ความคลาดเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบที่ 2 และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบเอฟของเลвинภายในได้การใช้ค่านัยฐาน

4. การพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวม (Combined Forecasting Method)

วิธีการพยากรณ์รวมเป็นวิธีการประยุกต์ที่มีการรวมค่าพยากรณ์จากวิธีการพยากรณ์เดียวตั้งแต่ 2 วิธีขึ้นไป ซึ่งถ้าผู้วิจัยสามารถกำหนดค่าถ่วงน้ำหนักให้กับวิธีการพยากรณ์เดียวได้อย่างเหมาะสม จะทำให้ ได้ค่าพยากรณ์รวมที่มีความคลาดเคลื่อนน้อยลง [12] ณ ที่นี่ได้พิจารณาวิธีการพยากรณ์เดียว 2 วิธี ที่มี ประสิทธิภาพดีใกล้เคียงกันเป็น 2 อันดับแรก (มีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) ต่ำ โดยจะแสดงรายละเอียดในผลการวิจัย) คือ วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังของไฮล์ต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม สำหรับการกำหนดค่าถ่วงน้ำหนัก (w_i) จะกระทำการได้เมื่อในไข่ที่ว่า ผลรวมของค่าถ่วงน้ำหนักเท่ากัน 1 ($w_1 + w_2 = 1$) ดังนั้นตัวแบบของวิธีการ พยากรณ์รวมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

$$\hat{Y}_t = w_1 \hat{Y}_{1t} + w_2 \hat{Y}_{2t} \quad (5)$$

เมื่อ \hat{Y}_t แทนอนุกรมเวลา ณ เวลา t

\hat{Y}_{1t} และ \hat{Y}_{2t} แทนค่าพยากรณ์เดียว ณ เวลา t จากวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังของไฮล์ต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม ตามลำดับ

$$t \text{ แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ } 1 \text{ ถึง } n \text{ โดยที่ } n \text{ แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรมเวลาชุดที่ } 1$$

w_1 และ w_2 แทนค่าถ่วงน้ำหนักของวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังของไฮล์ต์ และวิธีการ ปรับเรียนด้วยเส้นโค้งเลขชี้กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม ตามลำดับ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาวิธีการ ถ่วงน้ำหนักที่เหมาะสมกับข้อมูลชุดนี้มากที่สุด 2 วิธี ได้แก่

1) การถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของรากที่สองของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง ดังนี้ [14]

$$w_i = \frac{1/\sqrt{\text{SSE}_i}}{1/\sqrt{\text{SSE}_1} + 1/\sqrt{\text{SSE}_2}} ; i = 1, 2 \quad (6)$$

เมื่อ SSE_1 และ SSE_2 แทนผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (Sum Squares Error: $SSE_i = \sum_{t=1}^n e_{it}^2$) ของวิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังของไฮอล์ต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม ตามลำดับ

$$e_t = Y_t - \hat{Y}_t \text{ แทนความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ ณ เวลา } t$$

$$Y_t \text{ แทนอนุกรมเวลา ณ เวลา } t$$

$$\hat{Y}_t \text{ แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา } t$$

t แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง n โดยที่ n แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรมเวลาชุดที่ 1

2) การถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดโดยจัดวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ดังนี้ [15]

$$w_i = \frac{b_i}{b_1 + b_2}; i = 1, 2 \quad (7)$$

เมื่อ b_1 และ b_2 แทนค่าสัมประสิทธิ์การลดโดยจัดวิธีกำลังสองน้อยที่สุดของวิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังของไฮอล์ต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม ตามลำดับ เมื่อกำหนดให้ค่าพยากรณ์เดียวกันทั้ง 2 วิธีเป็นตัวแปรอิสระ และปริมาณการล่วงออก้าแฟร์ค์และบดเป็นตัวแปรตาม

เมื่อได้ตัวแบบพยากรณ์แล้วจะดำเนินการตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ คือ ความคลาดเคลื่อนต้องมีการแจกแจงปกติ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบโคลโนโกรอฟ-สเมียร์โนฟ มีการเดลี่นอย่างเป็นอิสระกัน ตรวจสอบโดยพิจารณาจากрафของความคลาดเคลื่อนเทียบกับเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบที่ และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา ตรวจสอบโดยใช้การทดสอบเอฟของเลเว่นภายในภายใต้การใช้ค่ามัธยฐาน

5. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแบบพยากรณ์

การวิจัยครั้งนี้ได้คัดเลือกตัวแบบพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด สำหรับการพยากรณ์ ปริมาณการล่วงออก้าแฟร์ค์และบด จากวิธีการพยากรณ์ทั้งหมด 5 วิธี ได้แก่ วิธีบอช-เจนกินส์ วิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังของไฮอล์ต์ วิธีการปรับเรียนด้วยเล้นโคง์เลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของ ragazzi ส่องของผลกระทบของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง และวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดโดยจัดวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ตัวแบบจากวิธีการพยากรณ์ใดที่มีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) ต่ำที่สุด จัดเป็นตัวแบบที่มีความเหมาะสมกับข้อมูลชุดนี้มากที่สุด เนื่องจากให้ค่าพยากรณ์ที่มีความแตกต่างกับข้อมูลจริงน้อยที่สุด ซึ่งเกณฑ์รากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) แสดงดังนี้ [16]

$$RMSE = \sqrt{\frac{1}{n_2} \sum_{t=1}^{n_2} e_t^2} \quad (8)$$

เมื่อ $e_t = Y_t - \hat{Y}_t$ แทนความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ ณ เวลา t

$$Y_t \text{ แทนอนุกรมเวลา ณ เวลา } t$$

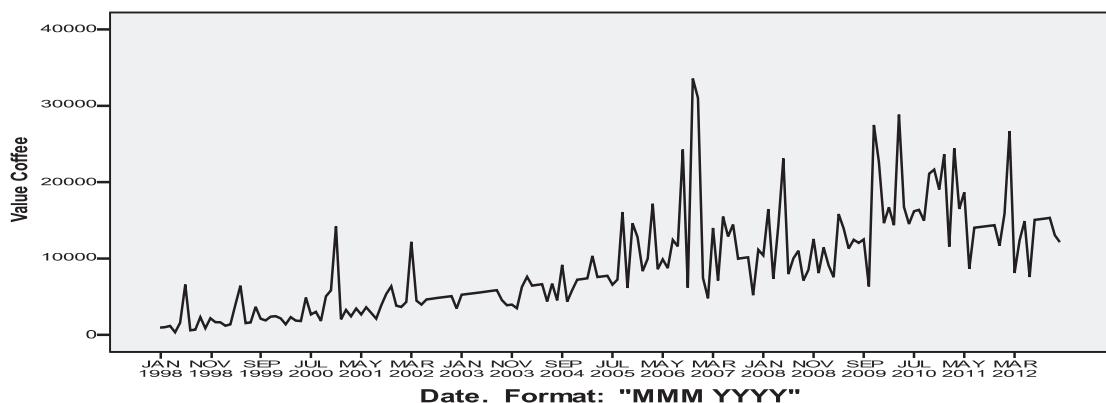
$$\hat{Y}_t \text{ แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา } t$$

t แทนช่วงเวลา ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง n_2 โดยที่ n_2 แทนจำนวนข้อมูลในอนุกรมเวลาชุดที่ 2

ผลการวิจัย

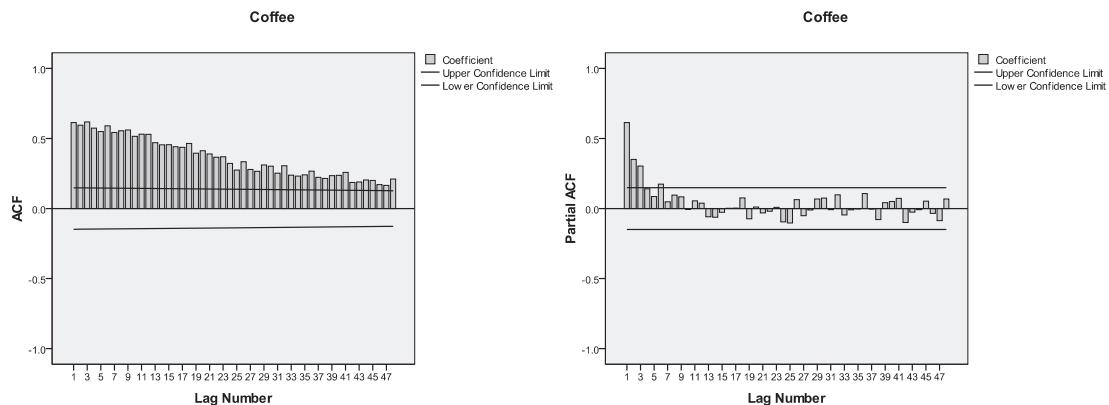
1. ผลการพยากรณ์โดยวิธีบอกร่อง-เจนกินส์

จากการพิจารณาลักษณะการเคลื่อนไหวของอนุกรรมเวลาชุดที่ 1 คือ ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2555 จำนวน 180 ค่า ดังรูปที่ 1 พบว่า อนุกรรมชุดนี้ประกอบด้วยส่วนประกอบของแนวโน้ม โดยที่แนวโน้มมีลักษณะเพิ่มขึ้น

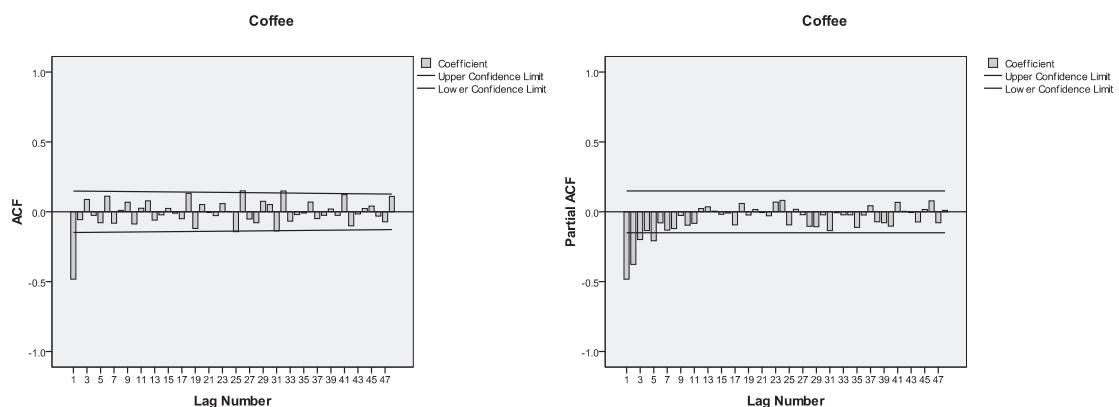

รูปที่ 1 ลักษณะการเคลื่อนไหวของอนุกรรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2555

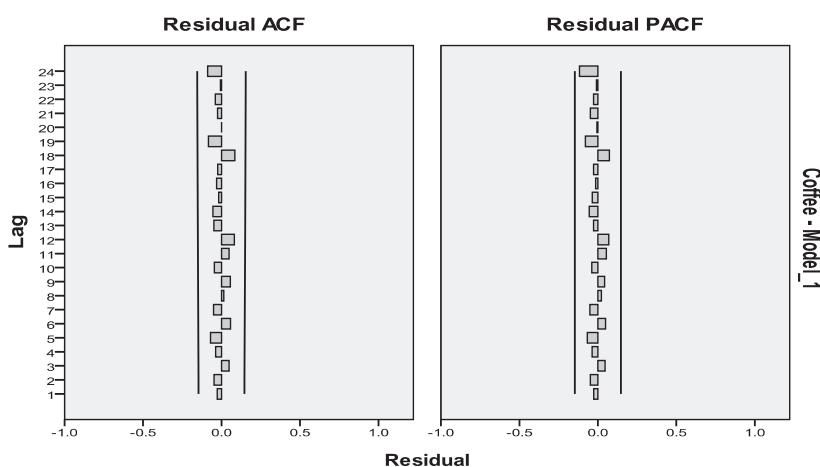
จากราฟ ACF และ PACF ดังรูปที่ 2 พบว่า กราฟ ACF ในภาพซ้ายมีลักษณะการเคลื่อนไหวแบบลดลงอย่างช้าๆ เนื่องจากอนุกรรมมีส่วนประกอบของแนวโน้ม ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลงข้อมูล แปลงด้วยการทำผลต่างลำดับที่ 1 ($d = 1$) ได้กราฟ ACF และ PACF ของอนุกรรมเวลาที่แปลงข้อมูลแล้ว แสดงดังรูปที่ 3 ซึ่งพบว่า อนุกรรมเวลาไม่มีลักษณะคงที่ จึงกำหนดตัวแบบพยากรณ์ที่เป็นไปได้ พร้อมกับ ประมาณค่าพารามิเตอร์ แสดงดังตารางที่ 1 โดยตัวแบบพยากรณ์ที่มีค่า BIC ต่ำที่สุด และมีค่าสถิติลำบาก การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวแบบหรือค่า Ljung-Box Q ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแบบ ARIMA(0, 1, 1) ไม่มีพจน์ของค่าคงที่ เมื่อตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Kolmogorov-Smirnov Statistic = 0.143, p-value = 0.2) มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 4 ซึ่งพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวเอง และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวเองบางส่วนของความคลาดเคลื่อนตกอยู่ในขอบเขตความเชื่อมั่นร้อยละ 95) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ($t = 1.306$, $p\text{-value} = 0.193$) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา (Levene Statistic = 1.216, $p\text{-value} = 0.28$) ดังนั้นตัวแบบ ARIMA(0, 1, 1) ไม่มีพจน์ของค่าคงที่ มีความเหมาะสม ซึ่งจากสมการที่ (1) สามารถเขียนเป็นตัวแบบได้ดังนี้

รูปที่ 2 กราฟ ACF และ PACF ของอนุกรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด

รูปที่ 3 กราฟ ACF และ PACF ของอนุกรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด เมื่อแปลงข้อมูลด้วยการทำผลต่างลำดับที่ 1

รูปที่ 4 กราฟ ACF และ PACF ของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีบอช-เจนกินส์ ที่มีตัวแบบ ARIMA(0, 1, 1) ไม่มีพจน์ของค่าคงที่

$$(1 - B) Y_t = (1 - \theta_1 B) \varepsilon_t$$

$$Y_t = Y_{t-1} + \varepsilon_t - \theta_1 \varepsilon_{t-1}$$

เมื่อแทนค่าประมาณพารามิเตอร์จากตารางที่ 1 จะได้ตัวแบบพยากรณ์แสดงดังนี้

$$\hat{Y}_t = Y_{t-1} - 0.83342 \varepsilon_{t-1} \quad (9)$$

เมื่อ \hat{Y}_t แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา t

Y_{t-1} แทนอนุกรมเวลา ณ เวลา t – 1

ε_{t-1} แทนความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ ณ เวลา t – 1

ตารางที่ 1 ค่าประมาณพารามิเตอร์ ค่า BIC และค่าสถิติ Ljung-Box Q ของตัวแบบ ARIMA(p, d, q)

ค่าประมาณพารามิเตอร์	ARIMA(p, d, q)				ไม่มีพจน์ของค่าคงที่
	ARIMA(2, 1, 1)	ARIMA(1, 1, 1)	ARIMA(0, 1, 1)		
ค่าคงที่	ค่าประมาณ	73.20691	73.94829	73.93222	–
	p-value	0.157	0.129	0.128	
AR(1):	ค่าประมาณ	-0.01748	0.00015	–	–
ϕ_1	p-value	0.852	0.999		
AR(2):	ค่าประมาณ	-0.03914	–	–	–
ϕ_2	p-value	0.660			
MA(1):	ค่าประมาณ	0.83973	0.85754	0.85727	0.83342
θ_1	p-value	0.000	0.000	0.000	0.000
BIC		16.895	16.861	16.827	16.804
Ljung-Box Q (ณ lag 18)		7.888	8.291	8.293	8.892
	p-value	0.928	0.940	0.960	0.944

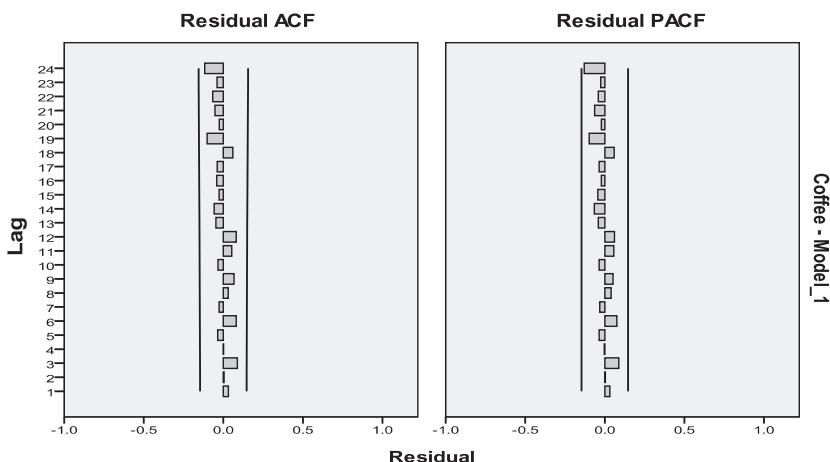
2. ผลการพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเส้นโด้งเลขซึ่กำลังของโอลต์

จากการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเส้นโด้งเลขซึ่กำลังของโอลต์ พบว่า BIC มีค่าเท่ากัน 16.824 และมีค่าสถิติ Ljung-Box Q ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (Ljung-Box Q ณ lag 18 = 8.88, p-value = 0.918) เมื่อตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Kolmogorov-Smirnov Statistic = 0.121, p-value = 0.2) มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 5 ซึ่งพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวเอง และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวเองบางส่วนของความคลาดเคลื่อนตกอยู่ในขอบเขตความเชื่อมั่นร้อยละ 95) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ($t = -0.45$, p-value = 0.654) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา (Levene Statistic = 1.496, p-value = 0.137) ดังนั้นตัวแบบพยากรณ์ที่ได้มีความเหมาะสม ตัวแบบพยากรณ์แสดงดังนี้

$$\hat{Y}_{t+m} = 15,063.66974 + 94.00636(m) \quad (10)$$

เมื่อ \hat{Y}_{t+m} แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t + m$ โดยที่ $m = 1$ ถึง 10 (เดือนกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 จำนวน 10 ค่า)

α และ γ มีค่าเท่ากัน 0.10761 และ 0.0000003 ตามลำดับ

รูปที่ 5 กราฟ ACF และ PACF ของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเส้นโด้งเลขซึ่กำลังของโอลต์

3. ผลการพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเส้นโด้งเลขซึ่กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม

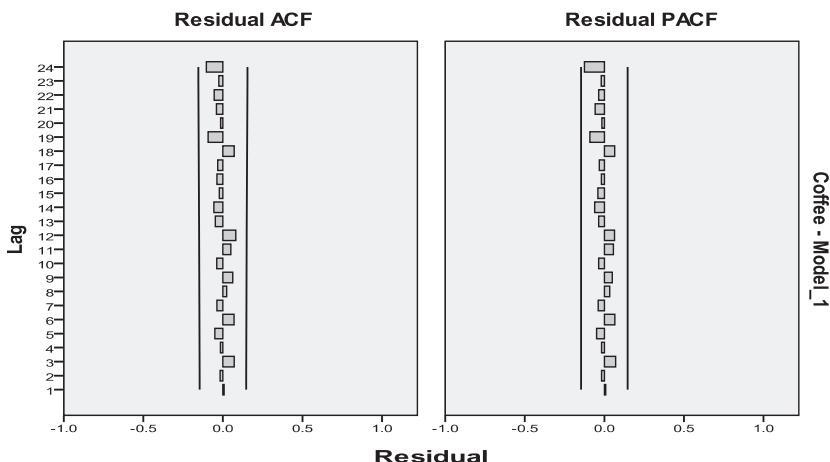
จากการสร้างตัวแบบพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียบด้วยเส้นโด้งเลขซึ่กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม พบว่า BIC มีค่าเท่ากัน 16.854 และมีค่าสถิติ Ljung-Box Q ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (Ljung-Box Q ณ lag 18 = 8.297, p-value = 0.911) เมื่อตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Kolmogorov-Smirnov Statistic = 0.126, p-value = 0.2)

มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 6 ซึ่งพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวอง และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในตัวเองบางส่วนของความคลาดเคลื่อนตกอยู่ในขอบเขตความเชื่อมั่นร้อยละ 95) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ($t = 0.051$, $p\text{-value} = 0.959$) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา (Levene Statistic = 1.37, $p\text{-value} = 0.191$) ดังนั้นตัวแบบพยากรณ์ที่ได้มีความเหมาะสม ตัวแบบพยากรณ์แสดงดังนี้

$$\hat{Y}_{t+m} = 14,559.73919 + 66.50134 \sum_{i=1}^m (0.99905)^i \quad (11)$$

เมื่อ \hat{Y}_{t+m} แทนค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t + m$ โดยที่ $m = 1$ ถึง 10 (เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 จำนวน 10 ค่า)

α , γ และ ϕ มีค่าเท่ากับ 0.12932, 0.00005 และ 0.99905 ตามลำดับ

รูปที่ 6 กราฟ ACF และ PACF ของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการปรับเรียนด้วยเลียนໂคิงเลขซึ่ກำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม

4. ผลการพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวม

จากการคำนวณค่าล่วงหน้าของตัวแบบพยากรณ์รวมในสมการที่ (5) โดยใช้ข้อมูลชุดที่ 1 นั้นคือปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2555 จำนวน 180 ค่า ได้ค่าผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง และค่าสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ของวิธีการปรับเรียนด้วยเลียนໂคิงเลขซึ่ກำลังของโอลต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเลียนໂคิงเลขซึ่ກำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (SSE_i) และสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (b_i) ของวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังของไฮอลต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉะ

i	วิธีการพยากรณ์ทางสถิติ	SSE_i	b_i
1	วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังของไฮอลต์	3,402,571,723.17	0.41146
2	วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉะ	3,389,383,212.93	0.56829

จากตารางที่ 2 เมื่อคำนวณค่าถ่วงน้ำหนักของวิธีการพยากรณ์รวมทั้ง 2 วิธี ตามสมการที่ (6) และ (7) ได้ตัวแบบพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของรากที่สองของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง และตัวแบบพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด แสดงดังสมการที่ (12) และ (13) ตามลำดับ

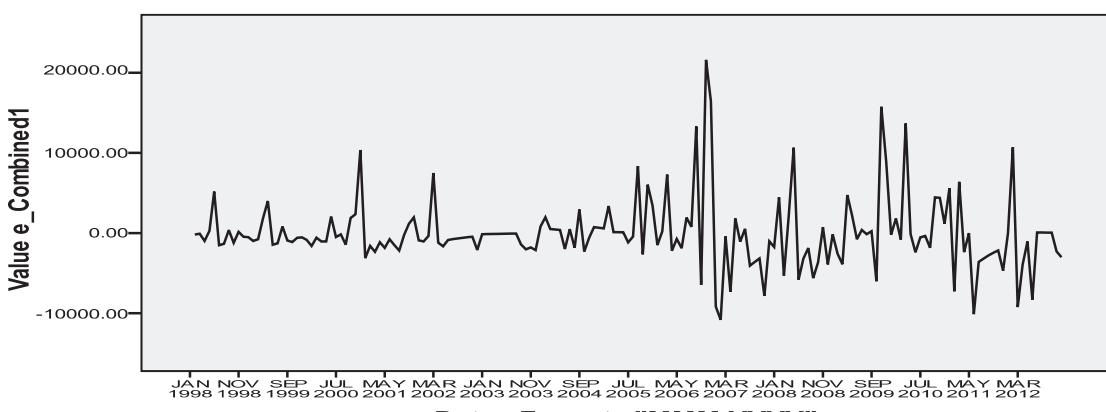
$$\hat{Y}_t = 0.49952 \hat{Y}_{1t} + 0.50048 \hat{Y}_{2t} \quad (12)$$

$$\hat{Y}_t = 0.41996 \hat{Y}_{1t} + 0.58004 \hat{Y}_{2t} \quad (13)$$

เมื่อ \hat{Y}_t แทนค่าพยากรณ์รวม ณ เวลา t

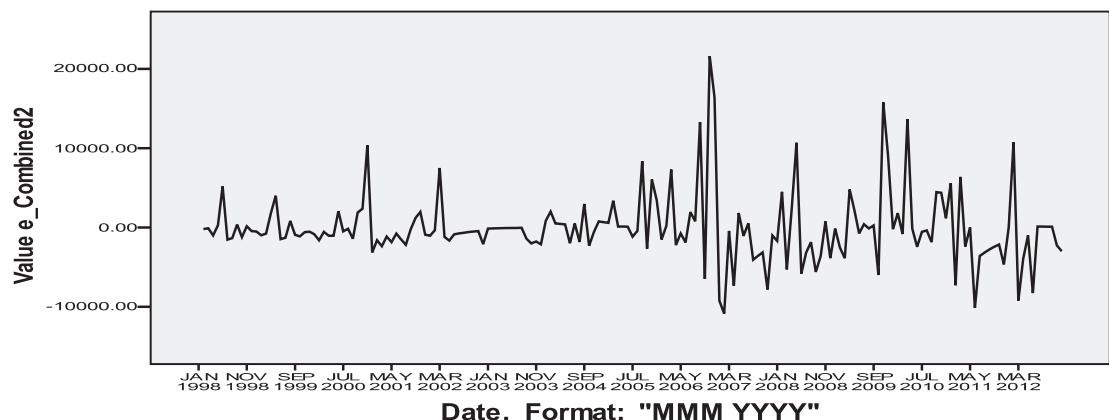
\hat{Y}_{1t} และ \hat{Y}_{2t} แทนค่าพยากรณ์เดี่ยว ณ เวลา t จากวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังของไฮอลต์ และวิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโคงเลข์กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉะ ตามลำดับ

เมื่อตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของรากที่สองของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Kolmogorov-Smirnov Statistic = 0.121, p-value = 0.2) มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 7) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ($t = -0.196$, p-value = 0.845) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา (Levene Statistic = 1.43, p-value = 0.163)

รูปที่ 7 ลักษณะการเคลื่อนไหวของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของรากที่สองของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง

เมื่อตรวจสอบคุณลักษณะของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด พบว่า ความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงปกติ (Kolmogorov-Smirnov Statistic = 0.122, p-value = 0.2) มีการเคลื่อนไหวเป็นอิสระกัน (แสดงรายละเอียดในรูปที่ 8) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ ($t = -0.156$, $p\text{-value} = 0.876$) และมีความแปรปรวนคงที่ทุกช่วงเวลา (Levene Statistic = 1.42, $p\text{-value} = 0.168$)

รูปที่ 8 ลักษณะการเคลื่อนไหวของความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์โดยวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

5. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแบบพยากรณ์

จากการใช้ตัวแบบพยากรณ์ในสมการที่ (9) ถึง (13) โดยวิธีนักอักษร-เจนกินส์ วิธีการปรับเรียงด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังของໂอลต์ วิธีการปรับเรียงด้วยเส้นโค้งเลขซึ่งกำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ตามลำดับ สำหรับการพยากรณ์ข้อมูลชุดที่ 2 นั่นคือ ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 ได้ค่าพยากรณ์ และค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) แสดงดังตารางที่ 3 ซึ่งพบว่าวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดถอยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด เนื่องจากให้ค่าพยากรณ์ที่มีความแตกต่างกับข้อมูลจริงน้อยที่สุด หรือมีค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) ต่ำที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า วิธีนักอักษร-เจนกินส์ให้ค่าพยากรณ์ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 มีค่าเท่ากันหมด เนื่องจากตัวแบบพยากรณ์ในสมการที่ (9) ขึ้นอยู่กับค่าของอนุกรมเวลาปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด และความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ในอดีต 1 ช่วงเวลา (Y_{t-1} และ e_{t-1} ตามลำดับ) เมื่อพยากรณ์ค่าในอนาคต 1 ช่วงเวลา หรือเดือนมกราคม 2556 นั่นคือ \hat{Y}_{181} โปรแกรม SPSS จะใช้ข้อมูลของเดือนธันวาคม 2555 โดยมีค่า Y_{180} และ e_{180} เท่ากับ 12,151 และ -2,084.03 ตามลำดับ ได้ค่าพยากรณ์ของเดือนมกราคม 2556 เป็น 13,887.88 กิโลกรัม แต่เมื่อพยากรณ์ค่าในอนาคต 2 ช่วงเวลา หรือเดือนกุมภาพันธ์ 2556 นั่นคือ \hat{Y}_{182} โปรแกรมจะใช้ค่าพยากรณ์ของเดือนมกราคม 2556 หรือ \hat{Y}_{181}

ซึ่งมีค่าเท่ากับ 13,887.88 และเนื่องจากไม่ทราบค่าที่แท้จริงของ e_{181} โปรแกรมจึงกำหนดให้ e_{181} มีค่าเท่ากับ 0 ส่งผลให้ค่าพยากรณ์ของเดือนกุมภาพันธ์มีค่าเท่ากับของเดือนมกราคม 2556 คือ 13,887.88 กิโลกรัม จากนั้นค่าพยากรณ์ของเดือนมีนาคมถึงเดือนตุลาคม 2556 สามารถทำได้ในลักษณะเดียวกัน จึงมีค่าพยากรณ์เท่ากัน คือ 13,887.88 กิโลกรัม

ตารางที่ 3 ค่าจริงและค่าพยากรณ์ของปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด (กิโลกรัม) ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 และค่ารากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE)

ช่วงเวลา	ปริมาณ การส่งออก กาแฟคั่วและบด	ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดจากการพยากรณ์โดยวิธี				
		บอช์-เจนกินส์	โซลต์	แมม	พยากรณ์รวม 1	พยากรณ์รวม 2
ม.ค. 56	15,579	13,887.88	15,157.68	14,626.18	14,891.67	14,849.39
ก.พ. 56	11,284	13,887.88	15,251.68	14,692.55	14,971.84	14,927.36
มี.ค. 56	15,752	13,887.88	15,345.69	14,758.86	15,051.99	15,005.31
เม.ย. 56	15,838	13,887.88	15,439.70	14,825.11	15,132.11	15,083.22
พ.ค. 56	14,407	13,887.88	15,533.70	14,891.30	15,212.19	15,161.09
มิ.ย. 56	16,010	13,887.88	15,627.71	14,957.42	15,292.24	15,238.92
ก.ค. 56	16,096	13,887.88	15,721.71	15,023.48	15,372.26	15,316.71
ส.ค. 56	16,182	13,887.88	15,815.72	15,089.47	15,452.24	15,394.47
ก.ย. 56	16,268	13,887.88	15,909.73	15,155.41	15,532.20	15,472.20
ต.ค. 56	14,093	13,887.88	16,003.73	15,221.28	15,612.13	15,549.88
RMSE		1,937.41	1,473.52	1,439.97	1,418.79	1,417.03

พยากรณ์รวม 1 หมายถึง การพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของราบที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง พยากรณ์รวม 2 หมายถึง การพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดด้อยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

สรุปและวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอวิธีการสร้างและคัดเลือกตัวแบบพยากรณ์ที่เหมาะสมกับปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด (กิโลกรัม) โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนตุลาคม 2556 จำนวน 190 ค่า จากเว็บไซต์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นข้อมูลปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดตั้งแต่เดือนมกราคม 2541 ถึงเดือนธันวาคม 2555 จำนวน 180 ค่า สำหรับการสร้างตัวแบบพยากรณ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์อนุกรมเวลาที่เหมาะสมกับข้อมูลชุดนี้มากที่สุด จำนวน 5 วิธี ได้แก่ วิธีบอช์-เจนกินส์ วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโถงเลขชี้กำลังของโซลต์ วิธีการปรับเรียนด้วยเส้นโถงเลขชี้กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยการผกผันของราบที่สอง ของผลรวมของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง และวิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดด้อยจากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ชุดที่ 2 เป็นข้อมูลปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2556 จำนวน 10 ค่า สำหรับการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของตัวแบบพยากรณ์

ด้วยเกณฑ์รากที่สองของความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (RMSE) ที่ต่ำที่สุด ผลการคึกขานพบว่า จากวิธีการพยากรณ์ห้องหมอดที่ได้ศึกษา วิธีการพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดโดยจาวิธีกำลังสองน้อยที่สุดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ซึ่งมีตัวแบบพยากรณ์เป็น

$$\hat{Y}_t = 0.41996 \hat{Y}_{1t} + 0.58004 \hat{Y}_{2t}$$

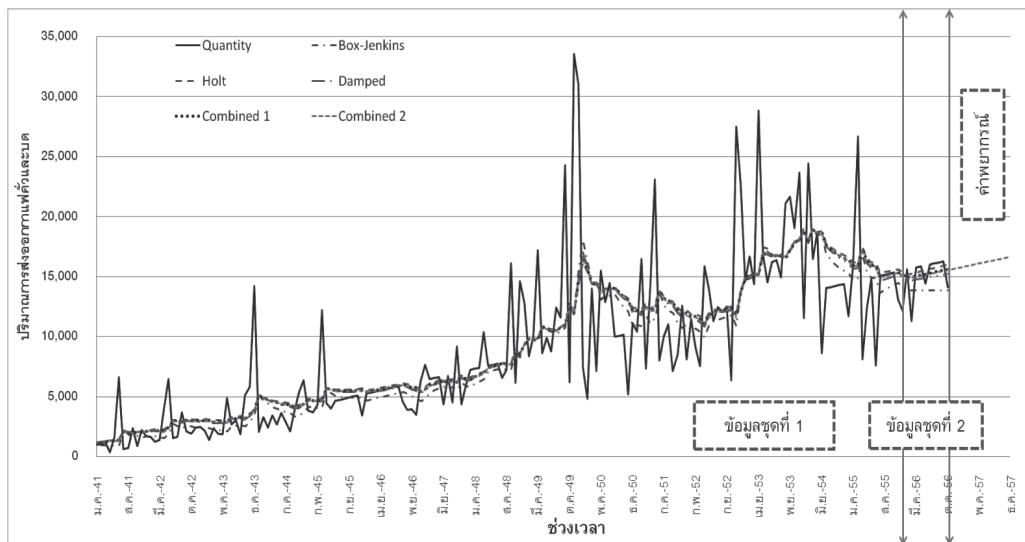
เมื่อ \hat{Y}_t แทนค่าพยากรณ์รวม ณ เวลา t

\hat{Y}_{1t} และ \hat{Y}_{2t} แทนค่าพยากรณ์เดี่ยว ณ เวลา t จากวิธีการปรับเรียงด้วยเลี้นโคง์เลขชี้กำลังของโอลต์ และวิธีการปรับเรียงด้วยเส้นโคง์เลขชี้กำลังที่มีแนวโน้มแบบแฉม ตามลำดับ

จากการใช้ตัวแบบพยากรณ์รวมที่ถ่วงน้ำหนักด้วยสัมประสิทธิ์การลดโดยจาวิธีกำลังสองน้อยที่สุดได้ค่าพยากรณ์ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2556 ถึงเดือนธันวาคม 2557 แสดงดังตารางที่ 4 และรูปที่ 9 ซึ่งพบว่า ปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เป็นการปรับตัวเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบดอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเวลาเพียงปัจจัยเดียว ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไป ผู้จัดควรพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ในการสร้างตัวแบบพยากรณ์ด้วย เช่น ปริมาณผลผลิตกาแฟที่ได้ และปริมาณความต้องการใช้ เป็นต้น

ตารางที่ 4 ค่าพยากรณ์ของปริมาณการส่งออกกาแฟคั่วและบด (กิโลกรัม) ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2556 ถึงเดือนธันวาคม 2557

ช่วงเวลา	ค่าพยากรณ์	ช่วงเวลา	ค่าพยากรณ์
พ.ย. 56	15,627.53	มิ.ย. 57	16,170.07
ธ.ค. 56	15,705.15	ก.ค. 57	16,247.43
ม.ค. 57	15,782.72	ส.ค. 57	16,324.76
ก.พ. 57	15,860.26	ก.ย. 57	16,402.04
มี.ค. 57	15,937.77	ต.ค. 57	16,479.29
เม.ย. 57	16,015.24	พ.ย. 57	16,556.51
พ.ค. 57	16,092.67	ธ.ค. 57	16,633.69

รูปที่ 9 การเปรียบเทียบอนุกรมเวลาปริมาณการส่องออกแพคั่วและบด และค่าพยากรณ์ทั้ง 5 วิธี

เอกสารอ้างอิง

1. เพชรรัตน์ จิตต์พิพัฒน์. 2548. อุปสงค์ของเมล็ดกาแฟในประเทศไทย. สารนินพนธ์. เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
2. นิลุบล โนแก้ว. 2553. การพยากรณ์มูลค่าการส่องออกแพดิบของไทยโดยวิธีอารีมา. ได้จาก http://library.cmu.ac.th/faculty/econ/Exer751409/2553/Exer2553_no153. 28 ธันวาคม 2556.
3. ปัทมา อริยะวงศ์. 2550. การพยากรณ์มูลค่าการส่องออกแพดิบโดยวิธีอารีมา. การค้นคว้าแบบอิสระ. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
4. นกส์ บุญติ. 2554. การวิเคราะห์แนวโน้มมูลค่าการส่องออกแพคั่วบด. ได้จาก http://library.cmu.ac.th/faculty/econ/Exer751409/2554/Exer2554_no114. 28 ธันวาคม 2556.
5. อาภาลิริ ยิ่งเจริญ. 2555. การพยากรณ์มูลค่าการส่องออกแพสำเร็จรูปโดยวิธีอารีมา. ได้จาก http://library.cmu.ac.th/faculty/econ/Exer751409/2555/Exer2555_no286. 28 ธันวาคม 2556.
6. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2556. สถิติการส่องออกแพคั่วและบด: ปริมาณและมูลค่าการส่องออก รายเดือน. ได้จาก http://www.oae.go.th/oae_report/export_import/export.php. 12 พฤษภาคม 2556.
7. สมเกียรติ เกตุเอี่ยม. 2548. เทคนิคการพยากรณ์ พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
8. ทรงศรี แต้สมบัติ. 2549. การพยากรณ์เชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
9. Box, G. E. P., Jenkins, G. M., and Reinsel, G. C. 1994. Time Series Analysis: Forecasting and Control. 3rd Edition. New Jersey. Prentice Hall.
10. Bowerman, B. L., and O'Connell, R. T. 1993. Forecasting and Time Series: An Applied Approach. 3rd Edition. California. Duxbury Press.

11. Keerativibool, W., and Kanjanasamranwong, P. 2013. Forecasting Model for Oil Palm Prices in Suratthani Province. *Srinakharinwirot Science Journal* 29(2): 28-42. [in Thai].
12. ฤกษา แม้่นminทร์. 2549. อนุกรรมเวลาและการพยากรณ์. กรุงเทพฯ. ฟอร์พรินติ้ง.
13. IBM Corporation. 2013. IBM SPSS Statistics Information Center. Available from URL: <http://publib.boulder.ibm.com/infocenter/spssstat/v20r0m0/index.jsp?>. 10 March 2013.
14. วงศณา กีรติวิญญูลย์ และ เจ๊อ้อฟาน มาหิเล. 2556. ตัวแบบพยากรณ์ความเร็วลงตามแนวชายฝั่ง อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาชีวะ มช* 18(1): 32-50.
15. Montgomery, D. C., Peck, E. A., and Vining, G. G. 2006. Introduction to Linear Regression Analysis. 4th Edition. New York. Wiley.
16. จุฑามาศ ศุภนคร. 2554. การพยากรณ์อนุกรรมเวลาสำหรับการวางแผนการผลิตชิ้นส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์แบร์จ. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ* 21(3): 595-606.

ได้รับทความวันที่ 3 มกราคม 2557

ยอมรับตีพิมพ์วันที่ 3 เมษายน 2557

